

1. DOŠAŠĆA 01. 12. 2013

Kroz ovaj tjedan slavimo:

- **Ponedjeljak:** - Natalija, Nataša, Nahum prorok
- **Utorak:** - Bibijana, Blanka, Habakuk prorok
- **Srijeda:** - Franjo Ksaverski, Sofonija prorok
- **Četvrtak:** - Barbara, Ivan Damašćanski, Kristijan
- **Petak:** - Nikola biskup, Nikša, Nikica
- **Subota:** - Ambrozije, Agaton, Dobroslav

M I S E S U:

Cesarica : 9 sati + Irena Krešić

Karlobag: 10 sati - Pro populo

L. Šugarje: 11 sati: + Dragomir Mađerić

Prizna- Sv. Ante: 12,00 + Željko Borovac

(pl. Matija)

»Referendum je prigoda da
posvjedočimo svoju vjeru«

Isusov dolazak među nas ljude je itekako bio zbunjujući za Njegove suvremenike, a nažalost je zbunjujući i za mnoge ljude danas. Ljudi se teško mijenjaju i ne žele mijenjati svoje uobičajene navike, pa i pod cijenu vječnosti. Međutim, šansa Došašća je pružena svakom čovjeku, a prihvaćanje Isusove ruke je stvar slobodnog izbora. Dakle, mi ljudi se ponovno nalazimo pred izborom; kako ćemo izabrati?

**U došašću mise zornice su
radnim danom u 6,00 sati**

Potičemo da nam javite za stare i bolesne koji se žele ispovjediti i pričestiti za Božić, a ne mogu dolaziti u crkvu, kako bi ih mogli obići.

Poslužite se vjerskim tiskom na stoliću.

Izdaje: Župa sv. Karla Boromejskog, Karlobag

Župnik: fra Josip Grivić

Župni vikar.: fra Zlatko Šafarić

MISNE NAKANE KROZ OVAJ TJEDAN:

u župnoj crkvi su:

1. DOŠAŠĆA 01. 12. 2013

Karlobag: 10 sati - Za narod (pro populo)

Ponedjeljak, 2. PROSINCA

17,00 sati + Drago i Grga Prpić

Utorak, 03. PROSINCA

17,00 sati + Nikola Šikić

Srijeda, 04. PROSINCA

17,00 sati + Matija Cvitanušić, Marijan i Ante Jukić; Slavko i Milica Moguš

Četvrtak 05. PROSINCA

17 sati + Nikola Došen

Petak, 06. PROSINCA

**17 sati: + 1.) Iva, Mijo i Iva Jukić
2.) Nikica i Nikola Crnković**

Subota, 07. PROSINCA

17,00 sati + Matija, Mate i Augustin Jukić

2. DOŠAŠĆA 08. 12. 2013

Cesarica : 9 sati + Katica i Nikola Foglec

Karlobag: 10 sati - Pro pulo

L. Šugarje: 11 sati: + Milka, Šime i Luka Devčić

Prizna- Sv. Ante: 12,00 + Luja Čačić,

pl. kći Matija

Župni listić

Župe sv. Karla Boromejskog te
župa Cesarica, L. Šugarje i Prizna

Kapucinski samostan

Kapucinska 1, Karlobag

tel. 053 / 694 - 039; fax. 053 / 694 - 178

01. 12. 2013.

God. III., br. 110.

Mt. 24, 37-44

Kao u dane Noine, tako će biti i Dolazak Sina Čovječjega. Kao što su u dane one - prije potopa - jeli i pili, ženili se i udavali do dana kad Noa uđe u korablju i ništa nisu ni slutili dok ne dođe potop i sve odnije - tako će biti i Dolazak Sina Čovječjega.

..."Bdijte dakle jer ne znate u koji dan Gospodin vaš dolazi. A ovo znajte: kad bi domaćin znao o kojoj straži kradljivac dolazi, bdio bi i ne bi dopustio potkopati kuće. Zato i vi budite pripralni jer u čas kad i ne mislite Sin Čovječji dolazi.

Adventski vijenac

Povijest adventskog vijenca

Prvi adventski vijenac na svijetu pojavio se 1838. godine u vrijeme došašća u domu za nezbrinutu djecu "Trošna kuća" u Hamburgu. Mladi pastor i odgojitelj Johann Hinrich Wichern okupio je siročad s ulice i ponudio im smještaj u staroj i trošnoj kući. Svake godine, za vrijeme došašća, svojim je štíćenicima organizirao trenutke molitve, a da bi im došašće i molitva bili što ljepši, svakog je dana od prvog do 24. prosinca upalio po jednu svijeću i stavljao ih na veliki drveni vijenac. Na Božić, na vijencu je gorjelo 24 svijeća – 19 manjih crvenih za dane u tjednu i četiri velike bijele za nedjelje u došašću. Kasnije su štíćenici vijenac počeli ukrašavati zimzelenim grančicama, a s vremenom se umjesto drvenog počeo plesti vijenac od zimzelenog granja. Običaj se proširio po evangeličkim obiteljima u Njemačkoj, u susjednim zemljama te u prekooceanske zemlje. Od kraja 19. st. na vijenac se stavljaju četiri svijeće za četiri nedjelje došašća.

Simbolika adventskog vijenca

Adventski vijenac čine **dva osnovna simbola** – **krug i svijeće odnosno svijetlo**. Krug ili prsten bez početka i kraja simbol je vječnosti i vjernosti. Adventski vijenac tumači se kao znak Božje vjernosti zadanim obećanjima. Zeleno granje simbol je života koji ne prestaje, a svijetlo svijeća označava dolazeće svijetlo Isusa. Izvorno crvene i bijele, adventske svijeće upućuju na Isusovu žrtvu i pobjedu.

Prema drugoj tradiciji, na vijenac su se stavljale ljubičaste svijeće, kao znak pokore i obraćenja kao priprema za dolazak Isusa i jedna ružičasta, kao znak radosti zbog Isusova rođenja.

Prema jednoj tradiciji, prva svijeća je nazvana prorokova, druga betlehemska, treća pastirska, a četvrta je svijeća anđela.

Postupno paljenje svijeća znak je približavanja Božića, a četiri zapaljene svijeće označavaju posljednju nedjelju došašća.

Smisao adventa i Božića je u **oprostu i nesebičnom davanju**, što se u današnjem konzumističkom društvu često zaboravlja.

ZA BLAGOSLOV MOJE OBITELJI

(4)

Liturgija - molitva zajednice

Aktivna molitva, molitva je otvorenih očiju i ušiju. U ovakvoj molitvi molitelj se ne ograđuje od izvanjskog svijeta. On nastoji da ga što više diže Bogu; što čuje, vidi, dodiruje i što god čini. On moli kada gleda oltar, kalež, tabernakul, svijeće... On moli kada izgovara glasno misne molitve, glasno pjeva, kada stoji ili kleči. Ove vanjske stvari ne „smetaju“ ga, što više, one mu pomažu da žarče moli. To je molitveni način liturgije tako da što zdušnije sudjeluje. Crkveni Sabor će reći da je liturgija najuzvišenija molitva koju čovjek može prinijeti Bogu. Obredi sv. mise, sakramenata i drugih pobožnosti pružaju nam razne oblike molitava. Stoga Crkva njeguje liturgiju i želi da svi vjernici u toj skladnoj pjesmi daju svoj obol.

Naše i Božje djelovanje

Veličina svetaca nalazi se u njihovom nastojanju da svoje mane i slabosti preobraze u vrline i kreposti. U onome u čemu su, kao obični ljudi, bili slabi, oni su upornim radom i odricanjem popravili i postali veliki. I najveći grešnik može postati svetac. Primjer nam je sv. Augustin. On je do svoje tridesete godine živio razvratnim i sablažnjivim životom. Sam je to napisao u svojim Ispovijestima: «Još kao dijete bio sam veliki grešnik.» Nakon obraćenja Augustin postaje jedan od najvećih svetaca naše Crkve.

Najizvrsnija molitva je ako pobožno pratimo i sudjelujemo u svetoj misi ili u drugim svetim obredima zajedno sa svećenikom i ostalim vjernicima.

Kršćanin pred Bogom nije prosjak, nego ljubljeno dijete koje se Bogu ne obraća samo onda kada treba njegovu pomoć, nego, prije svega, kada treba Bogu odati čast i slavu, zahvaliti mu i moliti za oprostenje

Sveti Ambrozije

(latinski Aurelius Ambrosius, talijanski Sant' Ambrogio), milanski biskup i crkveni naučitelj. Rodio se oko 339. u Trieru (južna Galija, danas Njemačka). Potjecao je iz ugledne rimske obitelji, a otac mu je bio visoki carski činovnik u Galiji. U Rimu je studirao književnost, govorničvo i pravo.

Najprije je oko 372. postao rimskim upraviteljem Ligurije i Emilije sa sjedištem u Milanu, a nakon smrti arijanca Auksencija izabran je 374. za milanskog biskupa, iako nije bio ni kršten. Dao se krstiti a potom je u roku od osam dana primio sve redove pa i biskupski. Opredijelio se za asketski način života i sve svoje blago razdavao je sirotinji i Crkvi. Nastojao je steći temeljitu teološku izobrazbu, a osobito se posvetio proučavanju grčkih otaca. Slavni govornik i pisac, savjetnik careva i pobornik neovisnosti Crkve od državne vlasti, borio se protiv arijanstva (neko vrijeme i u Srijemu) i poganstva. Milano je tada postao carskom prijestolnicom pa je Ambrozije dolazio u sukob s Justinom, majkom cara Valencijana, a kasnije i s carem Teodozijem Velikim, kojega je zbog pokolja u Solunu godine 390. prisilio na javnu pokoru. Vrsni propovjednik i učitelj, prijatelj siromaha, mudri mariolog, obratio je 387. na kršćanstvo svetog Augustina. Autor je mnogih teoloških djela koja se bave pastoralnim i praktičnim moralnim pitanjima. Pisao je crkvene himne. Neki stručnjaci smatraju da je Ambrozije autor i glasovitog „Te Deuma“. Ambrozijanske himne su melodijski bogato ukrašene, a nastale su stapanjem arhajske rimske pjevanja i lokalnoga milanskoga, s jakim utjecajem orijentalne glazbe. Unaprijedio je liturgiju pa se milanska liturgija sa svojim posebnostima i danas naziva ambrozijanskom. Preminuo je u Milanu 4. travnja 397. Crkvenim naučiteljem proglasio ga je 1298. papa Bonifacije VIII. Prozvan je „pastoralnim doktorom“, a zbog sjajnih govorničkih sposobnosti i slatkorječivosti „mednim doktorom“ pa ga u ikonografiji često prikazuju s pčelama i košnicama. Zaštitnik je pčelara, pčela.